

متن پرسش

سلام خدمت استاد عزیز: بنده پیش تر در مورد کنترل خیال و وهمیات از حضرتعالی پرسش نمودم و جنابعالی هم در جهت رفع آن ها فرمودید که کتاب ادب خیال و عقل و قلب را مورد مطالعه و مذاقه قرار دهم، واقعیتش بنده پیش از این که حضرتعالی چنین پیشنهادی بدید دو بار این کتاب را مطالعه کرده بودم، اما استاد عزیز الان می خواهم سوالم را دقیق و جزئی بی رسم. استاد عزیز با توجه به این که هر انسانی که خیال خودش را تربیت نکرده باشد طبیعتا در معرض هزاران خیال پوچ و پست قرار می گیرد، اما به طور خیلی خاص این حقیر که واقعا وقتی انسان های پیرامونم را نگاه می کنم و دقت می کنم کمتر این وهمیه به سراغشان می آید و اگر هم می آید خیلی اذیتشان نمی کند این است که بنده شدیدا خیالم پرواز می کند به سمت خیالات و تصورات افراد پیرامونم مثلا وقتی که در جمعی صحبت می کنم به جای این که خیال و فکر خودم را جمع و متمرکز کنم که حرفی که می زنم مورد رضایت الهی و درست باشد، سریعا ذهنم می رود به سمت مخاطب که الان که من دارم حرف می زنم اون در مورد من چی فکر می کند! و این خیال خیلی پوچ و آزار دهنده اصلا اجازه نمی دهد که صحبت کنم! استاد عزیزم نمی دانم چقدر این حالت را درک می کنید ولی واقعا خیلی سخت و آزار دهنده شده! به خدا خیلی توکل کردم و شدیدا هم به ائمه هدی (ع) متوسل می شوم برای رفع این خیال باطل. استاد عزیزم چرا باید بنده چنین حالتی داشته باشم؟ واقعا چرا باید به این شدت وحدت باشه؟! علت شدید بودن این خیال به بنده بفرمایید؟ تا ان شاءالله برای رفعش به لطف دعای های شما استاد عزیزم و عنایات ائمه معصومین مرتفع می شود. سپاس وافر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در کتاب مذکور، راه کار مهم «ذهن خود را مشغول کن، تا تو را مشغول نکنند» یک دنیا دستورالعمل در پی خواهد داشت از جمله کار با تفسیر المیزان به همان روشی که در جزوهی «روش کار با تفسیر المیزان» عرض شده. و دیگر موضوع اصلاح نفس است که هرکس باید به نوعی به آن بپردازد. مثل آن که جنابعالی با دنبال نکردن خطورات، آرام آرام به نتیجهی لازم در اصلاح نفس خواهید رسید. موفق باشید